UNIVERSUL Magazin SPORT

Reportaj fără titlu

de EMIL IENCEC

Sfârşit de sezon.

Plouă.

Interminabil şi trist, aşa cum ştie să plouă, spre sfârşitul verii, în oraşele de munte.

Plouă des, de dimineaţă până seară, cu mici pauze, pentru a reincepe şi mai des, mai nesfârşit şi uniform. Văzduhul e ca o sită şi ţi se pare că o pânză imensă de borangic murdar şi străveziu se deapănă pe dinaintea ochilor, sau asişti la o proecţie defectuoasă, tremurată, a unui film vechi, cu Zigotto, sau Polidor.

Oraşul e aproape pustiu.

Oameni sgribuliţi, în paltoane prematur scoase dela naftalină, se strecoară grăbiţi, pe lângă zidurile masive şi reci, ale caselor medievale, înegrite de vârstă şi ploi.

In staţia de maşini din faţa hotelului, câteva taximetre îşi aşteaptă pasagerii.

O trăsură cu un singur cal, cu coviltirul ridicat, a trecut spre gară în clămpănit de potcoave obosite. Un sergent ascuns sub vreo streaşină a fluerat, lung şi sinistru. (In provincie sergenţii nici nu pot fluera, în nopţile cu ploaie, altfel decât lung şi sinistru).

Dacă ai fi pe stradă te-ar cuprinde o teamă grozavă şi inexplicabilă.

Şi nu e târziu deloc

Până la miezul nopţii mai va, cale lungă de câteva ore, şi oraşul, ca toate oraşele de provincie, toamna, a murit odată cu cina.

Ţi se pare că trăeşti într'un oraş dintr'o lume care nu e, sau că te afli în el prin voinţa cine ştie cărui genial regizor, cu imaginaţia aprinsă, care a născocit decorul de fantastică şi tristă inscenare, aproape lugubră, în care ai senzaţia certă că nu eşti sezonistul întârziat, ci că ai fost asvârlit, împotriva voinţii tale, de un destin mizer, sau de o mână invizibilă, incapabil să te opui, — şi primeşti situaţia cu resemnare.

Singurul lucru ce-ţi mai rămâne de făcut, în acest oraş în care plouă, fără început şi fără sfârşit, par'că.

Spre gară a mai trecut clămpănind o trăsură cu un cal, — ducând vre-un sezonist întârziat.

Streaşinile plâng un cântec al lor, specific, cunoscut de toţi şi neînţeles de nimeni. Burlanele acompaniază melopeea cu ropote de sarabandă exotică.

O birjă se'ntoarce dela gară dormitând.

Oraşul clipeşte miop cu ochi de noapte, — felinarele, — şi se cufundă într'o linişte din ce în ce mai adâncă, mai grea.

O tăcere de groază, apăsătoare şi infinită, domneşte, întretăiată, în răstimpuri, — când jos în vale se strecoară uruind, monstrul călător, — trenul, — grăbindu-se nebun în beznă, încrezător în mogâldeaţa, sculată de pe patul de scânduri al magheriţei, — cantonierul sau acarul, — eşit cu un opaiţ să-i salute trecerea de nălucă, vijelioasă şi magnifică.

❖

Par'că era eri, când imprimăvărea, copacii, prindeau să înfrunzească, în adieri călduţe, restauratorii îşi curăţau grădinile, aşterneau pietriş, pe mese apăreau feţe albe, alături de scaune verzi, proaspăt vopsite, — în aşteptarea sezoniştilor.

Au venit apoi vilegiaturişti, cu gălăgia lor, exaltată uneori, cu tabieturi şi pokere, cu eternele idile, mai mult sau mai puţin dramatice, mai mult sau mai puţin permise.

Oraşul s'a umplut de viaţă şi... scumpete.

Trenurile au deşertat zilnic şi chenzinal, plutoane întregi de sezonişti, înghiţind pe alţii şi cărându-i spre obligaţiunile existenţei, — după ce concediul fusese consumat.

Sâmbăta şi Duminica localitatea se popula cu foarte mulţi bărbaţi, — pentru a rămâne, în cursul săptămânii, mai mult femenină şi infantilă.

Bărbaţi obezi, cu chelii şi cu afaceri, soseau Sâmbăta, transpiraţi şi cu dor, să-şi revadă familia, deseori rezumându-se la o singură perrăsi Duminică seara, ăt-uş l soană, soţia, — pentru a o părăsi Duminică seara, întorcându-se la treburi, mai mult sau mai puţin încrezători, mai mult sau mai puţin liniştiţi.

Erau dimineţi, când staţiunea se părea că e numai a copiilor.

Imbrăcaţi cu intenţii tiroleze şi sbenguindu-se, nu erau decât, de foarte multe ori, pretextul unor flirturi, mani, sau mai bine spus, premejdioase al unor mame, mai mult sau mai puţin tinere şi pistruiate.

Erau şi numeroşi sportmani, s'au mai bine spus, tinşi sportmani.

Spre seară, sau la ore anumite, grupuri de... „alpinişti" (după aparenţă) cu eternul „alpenstock" în mână, îşi faceau kilometricele tururi prin oraş, arborând costumele cele mai impresionante ca valoare şi marcă.

Alţii mai... temerari, executau cu surle şi trâmbiţe, escaladarea unui faimos dâmb, cu poreclă de munte, mai mult lung (căci înalt e cam impropriu spus) de câteva sute de metri, spre a se întoarce în resturante, cu ţâfne de mari... exploratori „everest"-ieni, şi povestind cu un lux de amănunte uluitor, peripeţiile formidabilei lor performanţe...

Mai erau şi alţi... sportmani.

Pe acestia însă, nu-i puteai vedea ziua, pentrucă dormeau frânţi de concursul de... spriţuri, de peste noapte, sau de nesomnul şi încordarea pokerului sau a altor... „sporturi" de noroc.

Exista însă şi o altă categorie.

Pe acestia nu-i vedeai prin oraş, decât în treacăt.

Ca să fi dat ochii cu ei, trebuia să te cţări ore întregi, pe un drum anevoios şi ozonat, sus, pe piscuri aride, prin coclauri, pe poteci umbroase.

Sportivii aceştia, te uimeau prin lipsa lor de gălăgie şi modul în care ştiau să guste frumosul...

✱

Interpreţii se schimbau săptămânal, rolul şi piesa rămânând aceleaşi: sezonist şi sezon. Scena, aceeaş de ani şi ani: oraşul climatic.

S'au perindat necontenit, sute şi mii de figuri, până ce decorul a început să fie ştirbit pe alocuri, frunze galbene aşternându-se, în căderi uşoare legănate, covor pe pământ; iar din culise regizorul a prins să accelereze maşina de făcut vânt, frig.

Geamantanele s'au strâns cu oarecare grabă sezoniştii au început să plece, luând cu ei toată veselia şi tot sgomotul oraşului.

Localnicilor li s'a aşternut pe faţă o umbră de uşoară întunecare, şi parcă sunt derutaţi, le lipseşte ceva.

S'au sfârşit: turismul, sporturile, cura de aer, idilele, orchestrele cu tango-uri languroase, nu mai sunt toate Mimy-urile şi Lily-urile, toţi Niky, Piky şi alţii, au fost luaţi de cele patru vânturi, — ducând odată cu amintirea concediului şi kilogramele câştigate.

Oraşul a rămas singur să aştepte zăpada care-i va aduce iarăşi viaţă şi sgomot.

Până atunci, par'că obosit ce iarăşi viaţă şi sgomot.

— în ploaia tristă şi interminabilă, ca într'un vers de Bacovia, somnul său de oraş cenuşiu de provincie, — în aşteptarea unui alt sezon, unui alt sport: ski-ul.

Emil Iencec

Clasamentul fatal

ROMAN, de ALFREDO BOGARDO

na să nu mai aducă la cunoştinţa publicului, clasamentul.

Executorul testamentar al răposatului Quart, preocupat el însuşi de această situaţie, a consimţit imediat.

Dar va fi oare suficient a ţine secret clasamentul, pentru a se evita seria „nenorocirilor?"

In orice caz e o măsură de precauţiune, care trebuia neapărat, luată"..

A doua ştire:

Cav. Ramponi dela Agenţia Argus, chemat să rezolve misterul

Suntem înştiinţaţi că internaţionalul Patty, reţinut la spitalul din Torino, a angajat pe cunoscutul detectiv particular Ramponi, directorul agenţiei „Argus", cu reşedinţa în acela oraş, să înceapă investigaţiile asupra nenorocirei ce i s'a întâmplat, pentru a se stabili dacă accidentul a fost cu voinţă şi în acest caz de cine a fost provocat.

In acelaş timp, cavalerul Ramponi, care s'a întors de curând din Anglia, unde a deslegat în mod strălucit o foarte încurcată afacere, va întreprinde cercetări şi asupra nenorocirilor întâmplate anterior, lui Morsini şi Carmine, neexcluzând o legătură între acestea două şi cazul pe care îl cercetează acum".

—„Aţi văzut? — întrebă Ziori, după ce Morelli a terminat de citit.

„Şi ca să complectăm tabloul, vă voi spune că eri dimineaţă, chestorul mi-a telefonat, luându-mă rău în primire şi poftindu-mă să părăsesc „stupiditităţile" găsite în cărţile galbene — analiza scrumului de ţigare sau a paharelor murdare, etc. — şi a mă reintoarce la sistemele dictate de bunul simţ, aplicate întotdeauna în Italia.

Vă întreb pe dvs., dragă Morelli, care aţi urmărit tot timpul cercetările alături de mine, dacă m'aţi văzut examinând scrum de ţigări sau pahare murdare".

— „Niciodată — confirmă cu un zâmbet ziaristul. Sunt lucruri care se admir în teorie, dar pe care nu le poţi lua în serios, în practică".

— „Şi apoi — continuă abătut comisarul — iată că toţi deodată, se asmut contra mea: ziarele, autorităţile, detectivii particulari...

Şi toţi îngână acelaş refren: trebue să ne mişcăm. Bine, suntem de acord, dar cum?"

După ce se reculege câteva momente, comisarul continuă.

„Să căutăm a raţiona puţin. Vinovatul — fără îndoială — lucrează în favoarea unui „azzuro" şi în defavoarea celorlalţi.

„Azzurii" favoriţi, azi, sunt doi: Coretti şi Viviani.

Poate fi vreunul din ei vinovatul?

Nu, pentrucă — şi m'am informat foarte bine — de când a început campionatul lumii, ei sunt încontinuu sub supravegherea managerului, iar în ziua călcării lui Patti, unul din ei, Coretti, era lângă mine, iar Viviani rămăsese la hotel.

In această situaţie, înseamnă că cineva lucrează pentru ei"...

Ziori se oprise. In momentul acela, cafeneaua era aproape goală. La o masă din apropiere, un domn mic de statură, negricios la faţă, părea absorbit cu citirea unui ziar politic.

Morelli asculta cu o încreţitură pe frunte: se temea de concluziunea la care în mod sigur trebuia să ajungă comisarul.

După ce a băut pe nerăsuflate, un pahar mare cu apă, Ziori reluă:

— „Cineva? Cine... Probabil o femee. „Cazul" Morrini: o femee telefonează. „Cazul" Carmine: o doamnă este văzută aplecată pe scări, o doamnă telefonează. „Cazul" Patti: o doamnă este la volanul maşinei buclucaşe.

Acum, pe lângă Coretti şi Viviani, noi cunoaştem două femei: sora lui Coretti şi fosta logodnică a lui Viviani. Coretti are pe mamă-sa dar ea — mi-am format şi asupra acestui lucru — nu a plecat niciodată din Torino. Viviani are numai pe tatăl său, care e văduv.

Deci, rămân Magda Coretti şi Ada Quartara. Care din ele?

Amândouă se găseau — necontrolate — la Milano, cu ocazia „nenorocirilor" întâmplate lui Morsini şi Carmine. Mă bucuram că voiu putea face lumină, aflând cum şi-au întrebuinţat timpul, în vreme ce maşina To. 23585 era sustrasă proprietarului. Ei bine, nimic! Ada, care trebuia să fie urmărită de un agent, i s'a strecurat acestuia printre degete, intrând într'o cafenea cu uşi duble, şi nu a mai fost văzută toată ziua.

Intrebată azi dimineaţă asupra felului în care şi-a întrebuinţat timpul, a declarat că s'a liberat de „tipul" care o urmărea, deoarece îl socotea a fi unul din obişnuiţii „donjuani" de trotuar, că s'a plimbat prin „Parcul Central" şi că a luat masa la un restaurant cu „menu fix" unde, nefiind cunoscută, nimeni nu ar putea afirma că a văzut-o. In ce o priveşte pe d-şoara Magda Coretti, şi-a ales tocmai acel timp, pentru a face o vizită la cimitir, la mormântul tatălui ei, singură. Deci, nici ei nu-i poate fi cineva martor.

Concluzia: bănuiala apasă asupra ambelor. Amândouă ar putea să fie, foarte bine, vinovate.

(Continuare în n-rul de mâine).

SPECTACOLE

ARO: Azilul de noapte, Jean Gabin, Suszy Prim, Junie Astor, Sokoloff

SCALA: „Paradisul Furat" cu Olympe Bradna, Gene Raymond, Jurnal Paramount

CAPITOL: (sală şi grădină): Domnişoara vedetă; Jurnal şi completare.

CARLTON: Fete de măritat şi jurnal.

SELECT: Habanera şi jurnal Fox.

TRIANON: „Hollywood Hotel" şi jurnal Paramount.

FEMINA (plafonul descoperit): Păcate în Paradis şi completare Micky Maus.

REGAL: „Alarma în India", cu Sabu şi Raymond Massey, Jurnal Paramount

PALAS BULEVARD: Eva. Jurnal şi complectare.

SAVOY: Muzica e viata mea. Ascensiunea muntelui Mont Blank şi Program artistic, teatru de câini şi pisici.

ROXY: Domnişoara vedetă; Jurnal şi completare.

FORUM: Căpitanii curagioşi şi Ultimul sărut al d-nei Cheyney.

CORSO: Enigma colibei misterioase Jurnal şi complectare.

ELISEE: „Hollywood hotel" şi jurnal Paramount.

NISSA: Frontul invizibil şi Prima iubire.

NERO (Şerban-Vodă): Fraţii Karamazow şi Prater.

TOMIS (grădina şi sala): 100 de băeţi şi o fată. Jurnal şi complectare.

ISBANDA grădina şi sala: Inchisoare fără gratii şi Minciuna Ninei Petrovna.

ATENEUL-TEI: Heidi fetiţa munţilor.

ILEANA (sala şi grădina): O crimă fără importanţă şi Un indrăgostit celebru.

PACHE: A noastră e noaptea şi Serenada.

VOLTA BUZEŞTI: Nebuniile tinereţii şi Scandal fără motiv.

DACIA (sala şi grădina): Floare de trotuar şi Cei trei sportivi.

CITY Bul. Carol 21: Pentru dvs. doamnă şi Pentru viaţa unui om.

FORUM: Greşeli ce nu pot fi ertate şi Mesagerul.

OMNIA: Viena—Petrograd şi Romanul unei minore.

AIDA (sala şi grădina): O aventură în Spania şi Prinţesa patinajului.

UNIC (grădina şi sala): Saratoga si Fraţii Marx agenţi secreţi.

ASTRA: Scandal în lumea buuă, Mormântul lui Genghis-Khan şi Trupa Georgescu-Iaşi

CARMEN, Calea Dudeşti 169: Cântecul iubirii, Graniţa însângerată şi 2 comedii cu Micky-Maus.

LOLICA: Departe de ţară şi Nopţi în Shanghai.

ODEON: Prinţesa Tarakanova şi Căpitanul Easter.

FLORIDA (sală şi grădină) B-dul Ferdinand 118: Şedinţa secretă şi Londra sub teroare.

VOLGA-DOROBANŢI: Stella Dallas şi Adio Paris, salut New-York.

RAHOVA: 100 de băeţi şi o fată, Banda veselă şi câinele şi complectare.

LIA (Griviţei 196): Farmecul Bohemei şi Când spioana iubeşte.

ORFEU: Jocul cu moartea şi Copii de vânzare.

TRIUMF: Sclavele albe şi Omul care prezice moartea.

AMERICAN (sala şi grădina) Calea Moşilor 221: 100 de băeţi şi o fată, Banda veselă în vacanţă şi jurnal.

MODEL: Spectrul scaunului electric şi L'am întâlnit la Paris.

PARIS (sala şi grădina): Sarati cel groaznic şi Zvăpăiata.

NONI: Contesa Alexandra şi Stan şi Bran la Hollywood.

GLORIA: Intre două femei şi Când o spioană iubeşte.

SPLENDID: Alibiul şi In slujba inamicului.

MARNA (Griviţei 80): Sally Irene şi Mary şi O crimă pe ring.

EDISON (sală şi grădină): Dezonorata. Spovedania şi Trupa Georgescu-Iaşi.

DIANA (Calea Griviţei 110): Tarzan, eroul junglei şi Femei de noapte.

BARCELONA (Str. Măgurele 123): Ogorul şi Suprema jertfă.

MARCONI: Declasaţii şi Premiere.

FILANTROPIA: Tarantela şi Dèdè.

REX (Dudeşti 22): Se caută o femeie şi Copiii părăsiţi.

VENUS: Maroko, Fraţii Marx la curse şi jurnal.

LUCIFER (Dudeşti 97): Sing-Sing şi Căpitanii curagioşi.

FRANKLIN (Ateneul Român): Burgtheater şi Paramata (inchisoarea femeilor).